

„Spookrijden lijkt een hobby in Syrië”

Wereldreizigers
arriveren
in Egypte

Barnevelder Jan van Veldhuizen en Hengeloër Pieter Schouwstra maken een wereldreis van ruim 40.000 kilometer in een Volkswagenbus. Geregeld laten ze weten hoe het hen gaat, ook zijn hun belevenissen te volgen via www.whereisthebus.nl. In april vertrokken ze. We pakken de draad op bij het vertrek uit Turkije.

„Geen land is zo gastvrij als Turkije”, schrijft Van Veldhuizen. „In de drie weken die we door dit ongelooflijk diverse land rijden hebben we bijna iedere dag wel iets mogen ontvangen, van hulp en geld tot aardbeien, brood en thee. Daarnaast rijden we door een natuur waar grote delen van Europa jaloers op kunnen zijn. Om Turkije uit te komen hebben we een stempel nodig die niet bestaat. Nadat Pieter bij de grens alle ambtenaren is afgelopen, blijkt een telefoontje naar de juiste ambtenaar genoeg te zijn en rijden we het stuk niemandsland tussen Turkije en Syrië binnen. Een land uit is meestal wel te doen, nu Syrië in. In het grijze grensgebouw zien we in drie uur alle kamers, hokjes en personen die aanwezig zijn. Je zou het kunnen zien als een extensieve rondleiding door een plek die je niet interessant vindt. Kosten: 150 euro. Eenmaal alle stempels, handtekeningen en formulieren op zak rijden we zonder enige controle van het voertuig het Midden Oosten in. Zoals bij

„Geen woestijn is hetzelfde.”

elke grensovergang verandert de omgeving opslag. Ander asfalt, andere bouwstijl, andere mensen en bovendien andere taal. Help, plaatsaanduidingen in het Arabisch. Oh, en niet te vergeten een andere rijstijl: spookrijden lijkt hier een nationale hobby. Maar misschien komt daar verbetering in sinds het rijbewijs dit jaar verplicht is gesteld.

Nog geen twintig kilometer na de grens begint de temperatuurmeter van de motor gevaarlijk dicht in de buurt van het kookpunt te komen. Niet geheel op ons gemak in een nieuw land parkeren we langs de weg in de buurt van een dorpje. Voor we het weten zijn we omringd door de plaatselijke jeugd die zijn Engels probeert bij te spijkeren en ons overlaadt met humus,

frisdrank, pitjes, chips, enzovoorts. Ze zijn volop geïnteresseerd in Nederland, onze reis en vertellen zelf honderduit over Syrië en voetbal, de omschrijving 'hartverwarmend' is in geen enkel opzicht voldoende om deze ervaring te omschrijven. Eenmaal in bed worden we echter opgeschrikt door steentjes die tegen de bus worden gegooid. Niet veel later staan twee jongens dreigend onder onze daktent en troggelen ons na enige woordenwisseling tweehonderd Syrische ponden (drie euro) af en vertellen ons te vertrekken. Ontdaan klappen we gehaast de tent in en rijden naar de dichtstbijzijnde stad (Idlib) om daar in de bus verder te slapen. Dit hadden we niet verwacht in Syrië.”

„Het vruchtbare landschap van

Turkije heeft snel plaatsgemaakt voor een grote woestijn. Van Syrië tot aan het Suez kanaal rijden we voornamelijk door een dorre wildernis. Maar geen woestijn is hetzelfde. Elke zandvlakte heeft zijn eigen charme, vormen, kleuren, oases en zelfs koraalriffen. Daarnaast vermaken we ons prima met de Arabieren, wat heet: de mannelijke Arabieren. Vrouwen vinden we eigenlijk niet in het sociale leven terug. Dit behulpzame volk helpt ons met het repareren van de auto, de weg vinden en onze dode uurtjes vullen door middel van het eeuwige thee drinken een sheesa roken. Eenmaal in Israël zijn we weer even in terug in 'het westen'. Dit land, wat aan elkaar hangt van tegenstellingen, spanningen, cultuurverschillen en de wil tot overleven krijgt het voor elkaar om de droge woestijn te bewerken en zelfs enigszins groen te maken. Maar ook hier is woestijn, de Negev, die bij de Egyptisch grens overgaat in de Sinaï woestijn. Hier snorkelen we in Dahab aan de kust tussen een ongelooflijke diversiteit aan vissen. Waarna we verder trekken richting, de havenplaatsen Suez, Port Said en Alexandrië. Het verhaal over deze steden kunt u op onze website lezen.”

Met hun wereldtrip zamelen Pieter Schouwstra en Jan van Veldhuizen geld in voor goede doelen, onder meer voor KWF Kankerbestrijding.

Meer weten?

Kijk op www.whereisthebus.nl of kijk op www.barneveldsekrant.nl voor het lezen van het interview dat aan de vooravond van hun vertrek plaatshad.